

[Chr. Rasmussen.]

lemmerne omkring 16-17 mill. kr., altså et betydeligt større beløb end det, der umiddelbart fremgår af loven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør idnsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om Danmarks Journalisthøjskole og Institut for Presseforskning.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg A. sp. 133, fremsættelsen i tidenden sp. 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre: Der er her tale om en genfremsættelse af et lovforslag, som var til første behandling den 13. juni 1969 på tingets sidste mødedag i forrige samling, og jeg vil gerne her benytte lejligheden til at takke statsministeren, fordi vi har fået denne hurtige genfremsættelse.

Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger, men i det væsentlige henvise til de bemærkninger, jeg gjorde i juni, hvor jeg gav udtryk for, at mit parti nærer visse betænkeligheder over for det foreliggende lovforslag.

Jeg har haft lejlighed til i tingets ferie at se nøjere på nogle af de i lovforslaget nævnte forhold, og jeg vil gerne gentage, at vi har visse betænkeligheder ved den optagelsesmetode, som er forudsat i lovforslaget, hvor man altså vil udtage elever til journalistuddannelsen, ikke som hidtil ved, at redaktørerne ansætter disse rundt omkring i landet, men ved en prøve aflagt for et optagelsesnævn. Jeg tror, jeg udtrykte mig i juni måned noget i retning af, at jeg finder det væsentligt for pressens funktion i et demokratisk samfund, at der er en virkelig bred demokratisk adgang til at blive

journalist, og at der ikke kræves særlige uddannelsesmæssige forudsætninger. Herom siger lovforslagets bemærkninger, at der ikke stilles bestemte eksamensfordringer for optagelse på Danmarks Journalisthøjskole, men undervisningen vil blive tilrettelagt på et sådant niveau, at studentereksamen eller højere forberedelseseksamen, højere handelseksamen eller tilsvarende eller højere eksamen må anses for den normale forudsætning for at kunne følge undervisningen.

Vi er vel alle sammen klar over, at det er nødvendigt ikke bare at møde til journalistuddannelsen med bestemte eksamensmæssige forudsætninger, og det er jo også det, der ligger i denne formulering i bemærkningerne, men jeg tror altså, det er meget væsentligt, at vi i udvalget ser nærmere på, hvordan vi kan sikre, at der virkelig er den brede adgang, som man ønsker, således at unge med helt andre forudsætninger end disse eksaminer har en adgangsmulighed.

Nu ved jeg godt, der ligger en sikkerhedsventil i redaktørernes indstillingsret, men jeg kunne meget vel forestille mig situationer, hvor unge med en bred viden om en række samfundsforhold og med erfaringer, men uden nogen som helst højere eksamen, måske med afgang fra en 7. klasse, ville ønske at få denne uddannelse, og her kunne jeg tænke mig, at man måske skulle se på at oprette en eller anden form for skole, kursus el. lign. af et halvt års varighed eller noget i den retning, der kunne give disse mennesker sådanne forudsætninger, at de ville have mulighed for at komme ind på journalisthøjskolen.

Det andet hovedpunkt, hvor jeg nævnte visse betænkeligheder, var spørgsmålet om journalisthøjskolens status som en selvstændig institution. Jeg pegede over for dette på muligheden for at indpasse skolen som en del af Århus universitet. Vi nærer stadig væk visse betænkeligheder ved oprettelsen af nye institutioner så at sige i strid med centertanken, men vi erkender samtidig, at der kan være ganske betydelige vanskeligheder ved at indpasse en skole som denne i et universitet med den eksisterende universitetsstruktur, hvilket igen blot understreger det vældige behov for at få ændret denne struktur. Men disse forhold ønsker vi at få nærmere undersøgt i udvalget. Blot vil jeg sige, at det er ganske klart, at vi ikke